

הַאִישׁ בַּמִּלְכָּן הַשְּׁמֵשׁ

יצאתי בבוקר לפגוש אנשים. פגשתי איש בתוך מלְכָן של שמש, בגבעון, רחוב צדדי מוצל וצר בנחלֵאות, הוא ישב לבדו על ספסל לשניים. וכשעצרתי מולו, הִצֵּל שלי עצר עליו. הוא חיך וביקש שֶאֱזוּז. סיפרתי לו ששם, בעיירה הקטנה בפולין, כְּשֶהייתי נכנס לביתו של שָׁכֵן, לא דפקתי בדלת. לחצתי על הידית והייתי בפנים. והשכן, כְּשֶהיה נכנס אלי, גם הוא נהג כך.

האיש קם מן הספסל, יצא ממלְכָן השמש, אמר שקוראים לו אורי, וסיפר לי את קורות חייו. הוא בן שבעים-ושמונה, ועדיין סנדלר. הוא נולד במרוקו. הוא חיבק אותי, ולשעה קלה היה מוכן להיות לי כאותו שָׁכֵן בפולין, אדם שהוא דֶּלֶת, ובלחיצה קלה נפתח.

צֶלֶם וצֶלְמֶת – היא קצוצת שיער, הוא עם זָנב-סוס ארוך – תפסו אותנו מתחבקים. עומדים כפתור אל כפתור. מצח אל מצח, והקרחת שלי מפולין, והקרחת של אורי ממרוקו, היו בתצלום שלהם לְמַגְרֵשׁ אחד.

רְשִׁימָה: خاطرة / صورة قلمية

● הרשימה היא סיפור קצר מאוד הממוקד בנושא אקטואלי, והיא נחשבת מעין השלכה אישית ותגובה בלתי אמצעית על תופעה מסוימת. מה שמבדיל את הרשימה מסיפור קצר הוא שהעלילה מצומצמת, מתרחשת בפרק זמן קצר.

● הרשימה מעלה אירוע אחד ומתמקדת בו.

● ממאפייני הרשימה שהדמויות מועטות ומתוארות בצמצום רב, המספר מתגלה כבעל ניסיון בחיים ומצטיין בחדות ראייתו, ובדרך כלל היא מסתיימת במסר חד וברור.

(צדקה, רינה 1988. פרקי ספרות לכיתה ח'. הוצ' חורב. עמ' 76.)
(פוקס, לאה 1994. גיוונית לכיתה ט'. הוצאת רכס, ע"ע 173 – 175)
(ריבלין, אשר 1985. מונחון לספרות. ספריית פועלים.)

אשנב

נחלאות = שכונה בירושלים.

זנב-סיו = שער ארוך קשור ומאוגד על-ידי סרט או גומייה בצורת זנב של סיו.